

[Diderichsen.]

at der automatisk og uden behovsprøvnig betales et såkaldt studiebidrag på 100 kr. pr. måned til alle elever. Jeg vil stille den idé til rådighed for det kommende udvalg og for den højtærede minister; måske var det en vej, man kunne gå.

Vi håber som sagt i liberalt centrum, at disse og andre mulige forbedringer vil indgå i den forestående revision af højskoleloven, og vi kan kun føje til, at vi håber, at det må ske hurtigst muligt.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil gerne takke først og fremmest for de meget positive bemærkninger, der kom til udtryk over for de skoler, disse lovforslag beskæftiger sig med.

Derimod må jeg nok erkende, at selv om der også var velvilje over for lovforslagene, blev denne velvilje stillet lidt i skygge fra flere ordføreres side af det synspunkt, som jeg jo ikke kan modsige, og som jeg selv har peget på i fremsættelsestalen, at vi her kun beskæftiger os med et enkelt lille område. Som det blev nævnt af det ærede medlem hr. Peter Jørgensen, har vi nedsat et udvalg i undervisningsministeriet, et udvalg, som vi for så vidt længe har trængt til, og som skal prøve at få lidt mere overblik over og finde frem til lidt mere rimelighed i reglerne for alle de private skoler.

Jeg har givet udtryk for — og jeg håber, det er et princip, man stort set kan tilslutte sig — at det ikke kan være rimeligt at nedsætte et udvalg og bede det prøve at skaffe overblik, fornuft og koordinering på et område, hvor vi trænger til det, og derefter, mens udvalget arbejder, begynde at ændre ganske væsentligt på en af de, jeg husker ikke, om det er 13, 14, 19 eller 20 skoleformer, det drejer sig om, men det er dog et ganske betydeligt antal private skoleformer. Det er klart, vi i udvalget kan se på — som det vist blev udtrykt af det ærede medlem hr. Edv. Jensen — en lempeligere vej til at nå målet.

Flere af de ærede ordførere var inde på, om vi kunne fritage skolerne for at bære deres part af denne byrde, om vi kunne gennemføre, som det ærede medlem hr. Svend Haugaard var inde på, et forøget grundtilskud.

Også det ærede medlem hr. Jens Frandsen var inde på, om vi på anden måde kunne tage nogle af disse ting op.

Jeg kan ikke lade være med at sige — det er ikke for at være polemisk, det ligger også min natur fjernt — at vi så sent som i går hørte det ærede medlem hr. Poul Sørensen for titusinde gang holde sin eneste tale, den i udgaven i går, som i og for sig lignede de andre bortset fra datoen, der lød således, at han kunne ikke tro, man kunne få nogen med til den oppustning af statens budgetter, som den højtærede finansminister nu skal forelægge på fredag, og at man virkelig må vælge imellem, hvad der er råd til at realisere, og hvad der må vente til en anden gang. Dermed har vi den dobbeltsituation, vi gang på gang er i, at når vi står her med de enkelte ting, så siger man ja, og at der i og for sig bør ske mere, og det er jeg hjertens enig i. Men når vi kommer med de budgetter, der er udtryk for, at der ikke er sket nok, står det ærede medlem hr. Poul Sørensen op og holder sin ulidelige tale endnu en gang om, at han forstår ikke, vi kan komme med disse store krav. Jeg er meget rede til i et udvalg at drøfte disse ting, men det er da helt klart, at vi har budgetteret med de lovforslag, der ligger her, og er der politisk ønske om, at vi skal gå videre, imødekommer jeg det meget gerne, men så må vi samtidig anvise, hvor pengene skal komme fra; det går jeg også ud fra der ikke kan være uenighed om; det må være det almindelige princip.

Jeg er særdeles villig til i udvalget at drøfte, om der er andre ting, der kan ske, men forbeholdene er altså dels, at vi skaffer dækning, dels at vi får overtydet det ærede medlem hr. Poul Sørensen om, at vi oven i købet skal puste det hele en lille smule højere op. Det er mærkeligt nok; det ærede medlem plejer jo ikke være bange for at puste sig selv op, men det er altså værre med budgetterne. Endelig er det som sagt det mere principielle, at vi har et udvalg, der arbejder med disse ting. Er det rigtigt at hive dem ud af hænderne på det og begynde at lave principielle ændringer? Med den indstilling, der er kommet til udtryk fra alle sider, kan vi i udvalget ganske sagligt og lidenskabsløst finde ud af, om disse penge kan anvendes på en anden måde —